

# ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 6218

гр. София, 08.02.2024 г.

**СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 150 СЪСТАВ**, в закрито заседание на осми февруари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател: ЛЮБОМИР ИЛ. ИГНАТОВ

като разглежда докладваното от ЛЮБОМИР ИЛ. ИГНАТОВ Гражданско дело № 20231110135013 по описа за 2023 година

Настоящото определение е по чл. 140, ал. 1 ГПК.

Производството е образувано по искова молба на Б. С. К. (ищца) срещу \*\*\*\*\* (ответник).

В срока по чл. 131 ГПК е постъпил отговор на исковата молба от ответника.

С исковата молба са представени документи, които са от значение за изясняването на делото от фактическа страна, поради което следва да бъдат приети като писмени доказателства.

Делото следва да бъде насрочено за разглеждане в открито съдебно заседание за възможно най-ранната дата.

Така мотивиран и на основание чл. 140 ГПК, съдът

## ОПРЕДЕЛИ:

**НАСРОЧВА** гр. дело № 20231110135013 по описа на Софийския районен съд, III гражданско отделение, 150-и състав, за разглеждане в открито съдебно заседание на **20. 03. 2023 г. от 10, 30 часа**, за която дата и час да се призоват страните.

**ПРИЕМА** приложените към исковата молба документи като писмени доказателства по делото.

**ИЗГОТВЯ** следния проект за доклад на основание чл. 140, ал. 3 във връзка с чл. 146, ал. 1 и ал. 2 ГПК:

Ищцата твърди, че ѝ е била наложена глоба в размер на 200 лева на основание чл. 35, ал. 7, т. 1 НРУПОГТТСО, наказателното постановление за която влязло в сила на 18. 07. 2018 г. Твърди, че през ноември 2020 г. ответникът е поискал образуването на изпълнително производство за принудителното събиране на глобата. Намира, че от влизането в сила на наказателното постановление до подаването на искането за образуването на изпълнителното дело е изтекла приложимата давност по чл. 82, ал. 1,

б. „а“ ЗАНН, поради което глобата всъщност не подлежи на принудително изпълнение. Иска от съда да установи, че ищцата не дължи на ответника сумата 200 лева. Претендира разноски.

Ответникът твърди, че изпълнителната давност по чл. 82, ал. 1 ЗАНН, от една страна, и погасителната давност по чл. 110 ЗЗД, от друга, са два различни института на правото, във връзка с което обосновава несъответствие между „обстоятелствената част“ и „петитума“ на исковата молба. Поддържа, че ищцата не се е възползвала от възможността да заплати минималната санкция в тридневен срок от съставянето на акта, а е разчитала, че глобата няма да бъде събрана. Заявява, че след влизането на наказателното постановление в сила единствената възможност то да бъде отменено по съдебен ред е чрез възобновяване на административнонаказателното производство. Достига до извода, че дори и при отпадане на възможността за принудително събиране на дължимите суми самото задължение продължава да съществува, следователно искът следва да бъде отхвърлен. Допълва, че институтът на давността няма за цел да освободи нарушителя от изпълнението на определеното му наказание, поощрявайки по този начин противоправното му поведение. Позовава се на правния принцип, че никой не може да черпи ползи от собственото си противоправно поведение. Иска от съда да отхвърли иска. Претендира разноски.

Предявен е отрицателен установителен иск с правно основание чл. 439 ГПК.

**УКАЗВА** на ищцата, че е в нейна тежест да докаже наличието на правен интерес да предяви отрицателния установителен иск, както и момента, от който е започнала да тече погасителната давност.

**УКАЗВА** на ответника, че е в негова тежест да докаже наличието на основания за спиране или/и прекъсване на изпълнителската давност по чл. 82, ал. 1, б. „а“ ЗАНН.

**УКАЗВА** на ответника, че не сочи доказателства за спирането или/и прекъсването на изпълнителската давност по чл. 82, ал. 1, б. „а“ ЗАНН (например възлагане на изпълнителни действия).

**УКАЗВА** на страните, че следва най-късно в първото открито съдебно заседание да изложат становищата си във връзка с дадените указания и по доклада на делото, както и да предприемат съответните процесуални действия, като ги **ПРЕДУПРЕЖДАВА**, че ако в изпълнение на предоставената им възможност не направят доказателствени искания, то те няма да могат да сторят това по-късно, освен в случаите по чл. 147 ГПК.

**УКАЗВА** на страните, че ако отсъстват повече от един месец от адреса, който са съобщили по делото или на който веднъж им е било връчено съобщение, са длъжни да уведомят съда за новия си адрес, като при неизпълнение на това задължение всички съобщения ще бъдат приложени към делото и ще се смятат за редовно връчени.

**ПРИКАНВА** страните към спогодба – сигурен и надежден начин за

разрешаването на спора, при който половината внесена държавна такса ще се възстанови на ищеца. **УКАЗВА** на страните, че за приключването на делото със съдебна спогодба е необходимо или да се явят лично, или да изпратят упълномощен изрично за тази цел процесуален представител, който да представи съответно пълномощно.

**УКАЗВА** на страните, че за извънсъдебно разрешаване на спора при условията на бързина и ефективност може да пристъпят към медиация. Ако желаят медиация, то те биха могли да се обърнат към центъра по медиация при Софийския районен съд и/или към медиатор от Единния регистър на медиаторите към Министерството на правосъдието.

**УКАЗВА** на страните, че могат да изберат електронен адрес, на който да им бъдат връчвани призовките, съобщенията и съдебните книжа съгласно правилата на чл. 38, ал. 2 – 4 от Гражданския процесуален кодекс.

Определението не подлежи на обжалване.

Служебно изготвени преписи от определението да се връчат на страните.

Съдия при Софийски районен съд: \_\_\_\_\_